

ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಿಯೆ ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ನಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಜನ ಉಸಿರೆ ಚಲಿಸದಮ್ಮ ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರ ಮೈವಾಸಿಗಳು ಕಲೆತು ಅಲ್ಲಿಂದು ಸ್ವಗರೀಕರೇ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಮೆಲೆಲು ಹೋಗಿ ಮಲಿಗದ ದಧೂತಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಎರಡು ಸಿರಂಜಿನ ಶಸ್ಯಗಳು ಬಿಧ್ಯವು. ತಕ್ಣಿನ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಎದ್ದು ಬೇರೆ ಮಹಿಳೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಲೀಲ್ಲ. ದಧೂತಿ ಹೋಸಿನ ಲಾಗದ ಲಾಡಿ ಎಲ್ಲೋ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹಿಡಿತಕ್ಕ ಅದರ ತಲೆ ಸಿಕ್ಕಿರಲೀಲ್ಲ. ಅದು ಕ್ಷೇಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಾವಾಗದೆ ಪಾಪ ಅಯಮ್ಮ ಏಳುವಂತಿರಲೀಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಸಮಯದ ವೇಗ ಅರಿಯದ ಆಕೆ ಉಸ್ಯೇಂದು ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ತಣ್ಣಿಗೆ ಲಾಡಿಯ ತಡಕಾಡುತ್ತಾ ಮಲಿಗದಲ್ಲೀ ಕಾಲ ನೂಕುತ್ತಿದ್ದಳ್ಳು.

ಇತ್ತು ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ್ದ ಮಾವನವರು ಹೋಸ ಸೂಚಿಗೆ ಚಿಪ್ಪಿದ್ದ ಪರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ಹೋಸ ಹೇವೆಂಬೋ ಚುಚ್ಚುವ ಜಾಗ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಟೇಬಲ ಮೇಲೆ ಪವದಿಸಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಬುಸುಭುಸು ಎಂದು ಕೊಸಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಲಾಡಿ ಸಿಗದ ಆ ಹೆಂಗಸ್ಯೋ ಹೋಸ ಪಾಟ್‌ಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಮಾವ ಮೂರ್ದೆ ಇಂಜ್ಕನ್‌ ಜಡಿದು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವಳ ತನ್ನ ಸರದಿ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂಬತೆ ಅಲ್ಲೇ ಮಲಿಗರಲು ಆ ಕಡೆ ತಿರುಗಮ್ಮ ಜಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾಳುನೆಯ ಸೂಚಿಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕುಟ್ಟಿದರು. ತಣ್ಣಿಬ್ಬಾದ ಆಕೆ ಲಾಡಿ ಹುಡುಕುವುದನ್ನೇ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಛಿಳಿಳಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾ ಕರ್ಕುಬಿಟ್ಟಿಯಾದಳ್ಳು.

ಸರದಿಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಯಿತ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಿಗೆ ಚೇಟಿ ಬರೆದು ಕೊಡುತ್ತಾ, ‘ನೋಡಮ್ಮ ಇಂಜ್ಕನ್‌ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿನಿ. ಈ ಮಾತ್ರೆ ತೋಗೋ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತೇ’ ಎಂದರು. ಕಂಗಾಲಾದ ಆಕೆ ‘ಡಾಕ್ಟೇ ನನಗೆಲ್ಲಿ ಚೂಜಿನೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ರಾಗ ತೇಗದಳು. ಒಂದು ತಕ್ಣಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಮಾವ ‘ಅಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಮ್ಮ ಅದೇನು ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿಯಾ’ ಎಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ‘ಬಿಯ್ ಅದೇನೋ ಸಾ... ನನಗೆಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿ. ನಾಕು ಅಯಮ್ಮನಿಗೇ ಚುಚ್ಚಿದರಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮಲಿಗಿದ್ದ ದಧೂತಿ ಹೆಗಳಿನ ಕಡೆ ಆಕೆ ಕ್ಷೇತೋರಿಸಿದಳು. ಆಗ ನನ್ನ ಮರೆವಿನ ಮಾವನಿಗೆ ಆಗಿದ್ದ ಅನಾಹತ ಗೊತ್ತಾ ಯಿತು.

ಎರಡರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ ಪಡೆದ ದಧೂತಿ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಇನ್ನೂ ಮಲಗೇ ಇದ್ದಳ್ಳು. ಅವಳಿಗೆ ನಗುತ್ತಾ ನೋಡಿದ ಮಾವ, ‘ಪನೇ ತಾಯಿ ಹೇಳಿಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ನಿಂದು ಮಗಿದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಜಾಗ ಕೊಡೋದಲ್ಲೇನವ್ವ. ಇಮ್ಮೊಂದು ರಾಣಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮದೇನು ಪರಿಪಾಟಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಗಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೇಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಂತರು. ಅಗ್ಗುಷ್ಟಿಂಟ ಜಾಸ್ತಿ ಸೂಚಿಯ ದಾಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದ ವಸಿತೆ, ‘ಈಗೇನೋ ಮಾಡೋದು ಸಾರ್’ ಎಂದು ಆತಂಕಿದಿದ ಕೇಳಿದಳು. ಅಷ್ಟೇ ಸಮಾಧಾನ ಚೆತ್ತು ದಿನಿದ ಮಾವ, ‘ಪನು ಆಗಲ್ಲ ಎದ್ದೇಳು. ಜ್ಞರ ಸಂಚೆ ಹೇಳುತ್ತಿಗೇ ಚುಟ್ಟೋಗುತ್ತಿ. ನಿಸಗೇನು ಇನ್ನು ಗುಳಿಗೆನೆ ಬ್ಯಾಡ. ಈಗ ಹೊಟ್ಟಿರೋ ಹೋಗೇಬೇ ತಡೆತ್ತು ಸಾಕು’ ಎಂದರು. ‘ದರಿದ್ರ ಲಾಡಿ ಈಗ ಸಿಕ್ಕು ನೋಡಿ’ ಎಂದು ಪೆಚ್ಚನೆಯ ಶಿಖಿಯ ಜೊತೆ ಕಿರು ಆತಂಕವನ್ನೂ ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕೆ ಸೋಂಟ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಳು. ಸುತ್ತ ನಿಂತವರೇಲ್ಲಾ ಈ ಸೇಳಿಗೆ ಕಂಡು ಫೋಲ್ಯೆಂದು ನಷ್ಟರು. ‘ಹಿಗೆ ಮರೆತು ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಇಲ್ಲಿತನಕ ಏನೇನು ಅನಾಹತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ’ ಎಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡಿಗೆ ಮೋಡಿಕರೂ ಕೊಂಚವೂ ವಿಚಲಿತಳಾಗದ ಆಕೆ, ‘ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಹಂಗೆಲ್ಲಾ ಎಡವಟ್ಟು ಮಾಡೋದೇ ಇಲ್ಲ. ನಿವೇ ಸುಳ್ಳ ಬೋಗಳುತ್ತಿದ್ದೀರ್’ ಎಂದು ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸುತ್ತಾಳೆ.